

Carpes de nuit

Ik hou van vissen. Gedurende het jaar heb ik hiervoor geen tijd. Maar op vakantie probeer ik wel eens een vis aan de haak te slaan. Trouwens, het liefst vis ik in stromend water zodat er actie nodig is. Het is niet aan mij gegeven om voortdurend naar mijn dobber te zitten kijken.

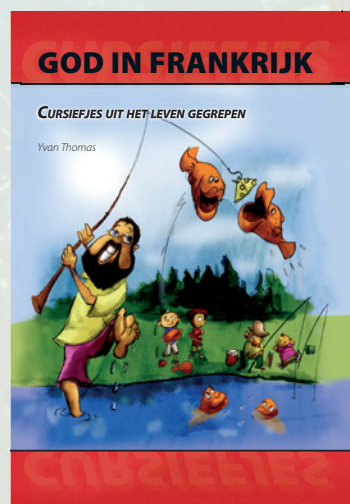
Jaren geleden waren we op vakantie in de streek van de Lot in Frankrijk. Omdat ik wist dat er veel vis in de rivier zat, had ik mijn vislijnen bovengehaald. In één van die riviertjes hadden ze 'carpes de nuit', nachtkarpers. Ongelooflijk grote vissen. Ik had mij goed voorbereid, en dat volgens de regels van de kunst: een lichte dobber, een dunne lijn en een klein haakje. Maar deze nachtkarpers hadden blijkbaar hun naam niet gestolen. Ze begonnen waarschijnlijk pas 's nachts te bijten en toen mocht ik niet vissen.

Op zeker moment begon een kleine jongen vergezeld van zijn vader, naast me te vissen. Dat zijn vader absoluut geen visser was, was meteen duidelijk. Hij prepareerde de lijn van zijn zoon. Je moest dat zien. Zo'n joekel van een dobber. Ik dacht al, als ze die in het water gooien en er passeert toevallig een vis, is die meteen de kop in. De lijn was allesbehalve fijn. Een koord zou ik het eerder noemen. En je had de haak moeten zien. Ik grinnikte bij mezelf en dacht: die vissen op haaien.

Toen deed die vader teken dat hij in het midden van de rivier moest gooien.

Ik had mij goed voorbereid, en dat volgens de regels van de kunst: een lichte dobber, een dunne lijn en een klein haakje.

*Uit: God in Frankrijk
CURSIEFJES UIT HET LEVEN GEGREPEN
Illustraties: Kristof Colle*

Waar het ondiep is en waar helemaal geen vissen zitten. Maar die jongen deed gewoon alles wat zijn vader hem opdroeg.

Het duurde niet lang of ze riepen of ik wilde toesnellen met mijn schepnet. Het jongetje haalde een enorme karper uit het water. Ik hielp toen ook nog bij het onthaken van de vis. Want ze hadden helemaal geen materiaal mee. Mijn schepnet en mijn onthaker roken naar vis, maar het was niet van degene die ik ving. Enkele minuten later had de jongen weer beet. Het lachen ontging mij. Ik probeerde onzichtbaar te worden, maar dat lukte niet. Kort daarna had ik ook beet. En ik haalde een katvis (een vis met enorm veel graten) boven. Hij had de grootte van mijn handpalm. Ik wierp hem meteen terug. En meteen erna haalde die jongen weer zo'n karper boven. Ik was beschaamd en zou liever in de grond gekropen zijn.

Wat me, naast het feit dat ik van mijn 'verhoog' als visser werd geduwd, bijbleef, was het ongelooflijk vertrouwen dat die jongen in zijn vader had. Het was duidelijk dat die vader niet veel van de viskunst gesnoept

had. Maar toch vertrouwde die jongen 100% zijn vader, gewoon... omdat het zijn vader was en hij duidelijk een heel goede band met hem had.

Jaren geleden heb ik de hemelse Vader leren kennen, toen ik de Blijde Boodschap hoorde over Jezus die ons bij die Vader wil brengen. In al die tijd ben ik geen enkele keer bedrogen uitgekomen bij die Vader. Het is iemand die 100% weet wat Hij doet. En Hij is volledig in alles te vertrouwen.

Yvan Thomas

**Ik hoorde
de Blijde
Boodschap,
over Jezus
die ons bij die
Vader wil
brengen.**

GENK
089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be
Vennestraat 345
3600 Genk

KORTRIJK
056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be
Meensestraat 79
8500 Kortrijk

 hetgoedeboek.be fb.com/hetgoedeboek